

Sparsörs station 1907. I dörren står föreståndaren Karl Gren.

Med ångvagnen till Sparsör

Vår första järnväg invigdes 1863. Den var smalspårig och gick mellan Borås och Herrljunga. Vi har tidigare berättat om den stora betydelse som detta bantåg fick inte minst i vår lokala posthistoria. Banposten föddes med bantåget har det framhållits.

Men järnvägen fick naturligtvis också sin stora betydelse som annat trafikmedel — både på kortare och längre sträckor. Det dröjde inte så länge efter järnvägens tillkomst som det växte upp den ena stationen, eller anhalt och hållplats, utmed linjen Borås och Herrljunga. Före bilens och bussens tidevarv kom tåget att spela en avgörande roll även för de boråsare och andra som sökte utflyktsmål till stränderna vid Öresjö. Vi har tidigare berättat om "flod-land-och sjöångaren" Svanen som gjorde uppmärksammade resor från Viskan till Öresjö. Det var på 1890-talet detta remarkabla ångfartyg dök upp.

Men denna farkost fick en förödande konkurrent i den ångvagn som gick i trafik mellan Borås och Skogsryds restaurant. Även om detta trafikmedel har tidigare berättats. Det skall här endast i korthet erinras om att det var i juni 1892 som denna ångvagn gjorde sin premiärtur från Borås övre. Den rymde cirka 40 passagerare. Att den inte behövde gå "tomme" bekräftas av att man de två första månaderna sålde 4 300 biljetter vid Borås Övre. De flesta åkte väl till Skogsryd men det fanns mellanliggande hållplatser att lösa biljett till. Man kunde gå av vid Långesten, dit det tog 9 minuter och det fanns även möjlighet att gå av vid Jutagärde dit det tog 12 minuter.

Till Sparsör anlände denna ångvagn efter 20 minuter. På bilden ser vi hur Sparsörs station såg ut vid denna tid. I dörren ser vi Karl Gren som var

föreståndare för stationen. Han var även banvakt och svarade för en sträcka på några kilometer mot Fristad till. Stationshuset var försett med diverse reklamaffischer, vilket utgjorde en inkomst för järnvägen. Karl Gren hade tidigare varit stamanställd. Från åren omkring 1905 till 1930 var han anställd vid Sparsör. En annan känd profil vid denna järnväg var förste bannmästaren Johan Aug Brundin, Skogsryd, som föddes 1858 och gick ur tiden 1921. Han var far till de kända idrottsbröderna Brynolf, Tage, Hadar, Conrad, Johan och Otto Brundin.

Den byggnad som skymtar till vänster om stationen tillhörde Karl Grens broder, Oscar Sjöö. Även denne hade varit stamanställd men blev senare charkuterist. Han hade regelbundet sin "köttvagn" på Stora Torget och både här i staden och vid Öresjö var han känd som en som kunde "roga" folk. På lediga stunder skrev han små dikter och drog även sina låtar på munspel. Sina olika namn, Gren och Sjöö, fick de från militärlivet.

En som väl känner till våra järnvägar åt skilda håll är förlorare Karl Gustaf Abrahamsson, Stenbocksgatan 9, Borås. Han är född i Borås 1890 och sin första tjänsteresa mot Herrljunga gjorde han 1908. Han lärde sig förstas grundligt känna stationerna och dess personal mellan Borås och Herrljunga och han kan berätta lustiga episoder från denna och andra linjer som han berest. Vi har nämnt namnet Brundin här ovan. Familjens idrottsintresse var allmänt bekant, säger hr Abrahamsson. När sönerna tränade på landsvägen hände det ibland att deras lika idrottsintresserade mor stod vid målet och tog tid.

Dagens vykort är insänt av lantbrevbärare Algot Englund, Rångedala.

PHILIP JOSEFSON